

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Baggrunden for fremsættelsen af det foreliggende skattereformløst er det åbenlyse behov for grundlæggende ændringer i det danske skattesystem. Det nuværende indkomstskattesystem er særdeles kostbart at administrere og opfattes med rette af borgerne som uoverskueligt og bureaukratisk. På grund af uensartede beskatningsregler for forskellige typer af indkomst og i kraft af udviklede fradragsregler medfører systemet samtidig en mere eller mindre tilfældig og vilkårlig omfordeling mellem borgerne. De høje marginalskatter tilskynder til »skattetænkning« og skatteunddragelser i et uhyrligt omfang.

Et sådant skattesystem kan efter vor opfattelse ikke opretholdes. Det skaber store modsætninger mellem borgerne og det offentlige, det svækker tilliden mellem befolkningen og politikerne, og det skaber misundelse mellem borgerne indbyrdes.

Det er klart, at jo højere skattetryk og marginalskat, man har i et samfund, jo større krav stilles der til skattesystemets effektivitet. Ethvert skattesystem vil komme under pres, hvis befolkningen overbebyrdes med skatter. Vi vil derfor gerne understrege vigtigheden af, at skattetrykket og marginalskatterne sænkes fra det nuværende, tårnhøje niveau. Den af retsforbundet foreslåede jordreform vil på længere sigt muliggøre mærkbare lettelser af indkomstskatten.

Imidlertid må det ud fra en realistisk vurdering erkendes, at indkomstskatten i lang tid fremover vil være en nødvendig indtægtskilde for det offentlige – et nødvendigt onde, om man vil. Der er derfor behov for at gøre denne skat mere enkel og retfærdig. Vi mener, at en skattereform efter de her foreslåede principper opfylder denne målsætning.

Vi hævder naturligvis ikke, at det foreslåede skattesystem repræsenterer den absolutte retfærdighed. Erfaringen viser, at det er nødvendigt at foretage en vis afvejning mellem ønsket om millimeterretfærdighed i beskatningen og ønsket om en enkel administration. Det foreliggende forslag vil efter vor opfattelse sikre en større lighed i beskatning-

gen og løse en række principielle skattepolitiske problemer, samtidig med at det vil muliggøre en gennemgribende forenkling af skatteadministrationen.

Hovedprincippet i forslaget er en afskaffelse af den personlige, progressive indkomstskat og dermed samtlige personlige skattefradrag. I stedet indføres en upersonlig proportionalskat, der opkræves direkte ved kilden til indkomsterhvervelsen. For at bevare den sociale balance ydes et direkte, indkomstuafhængigt persontilskud til alle borgere over 15 år.

Overgangen til en upersonlig proportionalskat vil løse en lang række af de principielle problemer, der igennem mange år har præget den skattepolitiske debat:

Den ensartede proportionalskat vil skabe skattemæssig ligestilling mellem forskellige virksomhedsformer. Der vil ikke længere ske en dobbeltbeskatning af aktieselskaber, og de personligt ejede virksomheder vil ikke længere blive beskattet hårdere end selskaber af den opsparing, der foretages i virksomheden. Beskatningen af kapitalgevinster forenkles og udformes på en sådan måde, at virksomhederne ikke drænes for likviditet i forbindelse med generationsskifte. Dermed forsvinder en væsentlig ulempe ved den nuværende kapitalgevinstbeskatning.

Problematikken vedrørende sær- kontra sambeskatning forsvinder, når den progressive skatteskala og fradragene afskaffes, og samtidig stilles traditionelle og »papirløse« ægteskaber skattemæssigt lige.

Spørgsmålet om, hvorvidt fradragene skal gives som nedslag i skatten og ikke i indkomsten for at forhindre, at f. eks. rentefradraget har størst værdi for de højeste indkomster, bliver irrelevant under en proportionalskat. Overgangen til en proportional rentebeskatning vil fjerne de fordelingspolitiske urimeligheder, der i dag er forbundet med rentefradragsretten som følge af samspillet mellem inflationen, renten og den progressive skatteskala, jfr. Indkomstskatteudvalgets anden redegørelse. Samtidig indebærer renteskatteordningen en auto-